

## UZASADNIENIE

### **wyroku z 8 stycznia 2020 r.**

Pozwem z 11 czerwca 2019 r. (data prezentaty) A. C. domagała się zasądzenia od (...) w D. 250 euro wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od 24 maja 2019 r. do dnia zapłaty oraz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych (pozew – k. 2-6).

W sprzeciwie od nakazu zapłaty (...) w D. wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie na swoją rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych (sprzeciw – k. 20-22).

### **Sąd ustalił następujący stan faktyczny:**

W dniu 10 sierpnia 2018 r. miał odbyć się rejs powietrzny oznaczony numerem (...), którego przewoźnikiem na trasie ze S. do W. miał być (...) w D.. Lot został odwołany. Odległość pomiędzy lotniskiem w S. i portem lotniczym w W. wynosiła mniej niż 1500 km (okoliczności niezaprzeczone przez pozwanego i jako takie uznane za przyznane).

A. C. miała rezerwację na sporny rejs (dowód: karta pokładowa – k. 9).

Pismem z 24 października 2018 r. doręczonym 23 kwietnia 2019 r. A. C. wezwała pozwanego przewoźnika (...) w D. do zapłaty 250 euro w terminie 30 dni, na wskazany numer rachunku bankowego, pod rygorem skierowania sprawy na drogę postępowania sądowego (okoliczność bezsporna, dowód: wezwanie do zapłaty wraz z potwierdzeniem nadania, wydruk z systemu śledzenia przesyłek – k. 10-13).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wyżej wskazanych dokumentów oraz ich kserokopii złożonych do akt sprawy. Okoliczności stanu faktycznego jako przyznane przez stronę przeciwną, Sąd na podstawie art. 229 k.p.c. i 230 k.p.c. uznał za udowodnione, ponadto znajdują one potwierdzenie w złożonych do akt dokumentach, co do wiarygodności których Sąd nie miał wątpliwości, ponieważ składają się na spójny, logiczny, korelujący ze sobą obraz stanu faktycznego poddany ocenie Sądu w rozpoznawanej sprawie.

### **Sąd zważył, co następuje:**

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Podstawę prawną dochodzonego przez powódkę żądania stanowiły przepisy Rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 roku ustanawiające wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 295/91 (Dz. U. UE L z dnia 17 lutego 2004 r.).

Zgodnie z art. 5 ust. 1 powołanego rozporządzenia w przypadku odwołania lotu, pasażerowie, których to odwołanie dotyczy:

- a) otrzymują pomoc od obsługującego przewoźnika lotniczego, zgodnie z art. 8;
- b) otrzymują pomoc od obsługującego przewoźnika lotniczego, zgodnie z art. 9 ust. 1 lit. a) i art. 9 ust. 2, jak również, w przypadku zmiany trasy, gdy racjonalnie spodziewany czas startu nowego lotu ma nastąpić co najmniej jeden dzień po planowym starcie odwołanego lotu, pomoc określoną w art. 9 ust. 1 lit. b) i c);
- c) mają prawo do odszkodowania od obsługującego przewoźnika lotniczego, zgodnie z art. 7, chyba że:
- i) zostali poinformowani o odwołaniu co najmniej dwa tygodnie przed planowym czasem odlotu; lub

ii) zostali poinformowani o odwołaniu w okresie od dwóch tygodni do siedmiu dni przed planowym czasem odlotu i zaoferowano im zmianę planu podróży, umożliwiającą im wylot najpóźniej dwie godziny przed planowym czasem odlotu i dotarcie do ich miejsca docelowego najwyżej cztery godziny po planowym czasie przylotu; lub

(...) zostali poinformowani o odwołaniu w okresie krótszym niż siedem dni przed planowym czasem odlotu i zaoferowano im zmianę planu podróży, umożliwiającą im wylot nie więcej niż godzinę przed planowym czasem odlotu i dotarcie do ich miejsca docelowego najwyżej dwie godziny po planowym czasie przylotu.

Stosownie zaś do art. 7 ust. 1 rozporządzenia: „W przypadku odwołania do niniejszego artykułu, pasażerowie otrzymują odszkodowanie w wysokości: a) 250 EUR dla wszystkich lotów o długości do 1.500 kilometrów; b) 400 EUR dla wszystkich lotów wewnątrzspółnotowych dłuższych niż 1.500 kilometrów i wszystkich innych lotów o długości od 1.500 do 3.500 kilometrów; c) 600 EUR dla wszystkich innych lotów. Przy określeniu odległości, podstawą jest ostatni cel lotu, do którego przybycie pasażera nastąpi po czasie planowanego przylotu na skutek opóźnienia spowodowanego odmową przyjęcia na pokład lub odwołaniem lotu.

Przewoźnik lotniczy nie jest zobowiązany do wypłaty rekompensaty, jeżeli może dowieść, że odwołanie jest spowodowane zaistnieniem nadzwyczajnych okoliczności, których nie można było uniknąć pomimo podjęcia wszelkich racjonalnych środków (art. 7 Rozporządzenia nr 261/2004; wyrok Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości z dnia 19 listopada 2009 r. w sprawach połączonych C-402/07 i C 432/07). Rozporządzenia nie stosuje się do pasażerów podróżujących bezpłatnie lub na podstawie taryfy zniżkowej, która nie jest bezpośrednio lub pośrednio dostępna powszechnie. Jednakże, ma ono zastosowanie do pasażerów posiadających bilety wydane przez przewoźnika wycieczki lub operatora wycieczki w ramach programu lojalnościowego lub innego programu komercyjnego (artykuł 3 ust. 3 Rozporządzenia nr 261/2004)

Pozwany nie kwestionował faktu odwołania lotu, ani innych okoliczności przedstawionych przez powódkę. Zdaniem sądu fragment uzasadnienia sprzeciwu traktujący o opóźnieniu lotu należy traktować jako omyłkę. Nie ulega bowiem wątpliwości, że dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy okoliczność czy lot był odwołany czy też tylko znacznie opóźniony pozostaje bez znaczenia. Nadto z treści dokumentu złożonego przez samego pozwanego jako oświadczenie analityka kontroli lotów wynika, że lot był odwołany (k. 30).

Broniąc się przed żądaniami powódki pozwany podniósł, że do odwołania doszło z powodu nadzwyczajnych okoliczności, których nie był w stanie uniknąć, a które wynikały ze złych warunków pogodowych panujących nad Wielką Brytanią, Francją, Niemcami i Belgią.

Odnosząc się do zarzutu pozwanego, stwierdzić należy, że odwołanie lotu nie kreuje po stronie pasażerów prawa do odszkodowania, jeżeli przewoźnik lotniczy jest w stanie dowieść, że odwołanie lub duże opóźnienie lotu jest (było) spowodowane zaistnieniem nadzwyczajnych okoliczności, których nie można było uniknąć pomimo podjęcia racjonalnych środków.

Analiza zaoferowanego przez pozwanego materiału dowodowego prowadzi do wniosku, że nie wykazał on w żaden sposób podnoszonych przez siebie okoliczności. Na dowód przedstawił jedynie sporządzony w języku angielskim i nie podpisany raport własnego analityka kontroli lotów. Taki dowód, pochodzący od samego pozwanego, jest zdaniem sądu dalece niewystarczający do przyjęcia, że pozwany sprostał ciężącemu na nim obowiązкови wykazania, że lot został odwołany wskutek okoliczności nadzwyczajnych. Powódka słusznie podniosła nadto, że złe warunki pogodowe, na które powołuje się pozwany, panowały w innym regionie Europy. Pozwany nie postarał się nawet przedstawić faktów pozwalających na określenie korelacji pomiędzy burzami we wskazanym przez siebie regionie, a odwołaniem spornego lotu, nie mówiąc już o ich udowodnieniu.

O odsetkach od należności głównej Sąd orzekł na podstawie art. 481 § 1 i § 2 k.c. w zw. z art. 455 k.c. Pozwany otrzymał przedsądowe wezwanie do zapłaty 23 kwietnia 2019 r. (k. 13). Z uwagi na zakreślony 30 dniowy termin na spełnienie świadczenia, żądanie zasądzenia odsetek od 24 maja 2019 r. należało uznać za zasadne.

W związku z niezgłoszeniem przez stronę pozwaną innych zarzutów mających na celu wykazanie niezasadności powództwa Sąd uznał, że powodowi należy się zryczałtowane odszkodowanie przewidziane w art. 7 ust. 1 pkt a Rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 roku, w objętej pozwem wysokości 250 euro tytułem odszkodowania za odwołanie lotu, o czym orzeczono w punkcie I sentencji wyroku.

Rozstrzygnięcie o kosztach procesu, Sąd wydał w pkt II wyroku, w oparciu o zasadę odpowiedzialności za jego wynik, na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. Mając na uwadze fakt, iż pozwany nie ostał się ze swą obroną w jakimkolwiek zakresie, zobowiązany jest do zwrotu powodowi kosztów procesu. W niniejszym postępowaniu na koszty, jakie poniósł powód składają się: opłata od pozwu w kwocie 30 zł, opłata za czynności profesjonalnego pełnomocnika procesowego będącego adwokatem w wysokości 270 zł ustalona na podstawie § 2 pkt 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie w brzmieniu obowiązującym w dacie wytoczenia powództwa oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł, tj. łącznie 317 zł.

S. P. 1 S.

## ZARZĄDZENIE

Doręczyć odpis wyroku wraz z uzasadnieniem pełnomocnikowi pozwanego.